

Sygn. akt I C 476/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Ligoń-Krawczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Kocielnik

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2023 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko B. M. G.

o zapłatę

I. zasądza od B. M. G. na rzecz (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 524.847,32 (pięćset dwadzieścia cztery tysiące osiemset czterdzieści siedem i 71/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2022 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem prawa pozwanej B. G. prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., XV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) i wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 680.000 złotych oraz hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 340.000 złotych ustanowionej na rzecz powoda na ww. nieruchomości,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. ustala, że powód wygrał proces w 67%, a pozwana w 33% i pozostawia rozliczenie kosztów postępowania referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się niniejszego wyroku.

Sygn. akt I C 476/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 października 2022 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł przeciwko B. M. G. o zapłatę na jego rzecz kwoty 781.553,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 października 2022 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem pozwanej B. G. prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do nieruchomości położonej w W. przy ul (...) dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W., XV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) i wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 680.000 złotych oraz hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 340.000 złotych ustanowionej na rzecz powoda na ww. nieruchomości. Jednocześnie strona powodowa wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów procesu. (pozew k. 3-63 akt sprawy)

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż jako wierzyciel działający do dnia 26 listopada 2004 roku pod (...) Bank (...) S.A. a do dnia 31 lipca 2008 roku po (...) Bank (...) S.A., udzielił dłużnikowi G. G. (2) kredytu w kwocie 680.00 złotych na podstawie umowy zawartej w dniu 26 października 2007 roku, umowa nr (...). W związku z zaprzestaniem spłat przez dłużnika, powód wezwał go do spłaty wymagalnych wierzytelności pismem z dnia 22 lipca 2014 roku, a pismem z dnia 20 sierpnia 2014 roku wypowiedział dłużnikowi umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Umowa stała się w całości wymagalna w dniu 22 września 2014 roku. Spłata wierzytelności była zabezpieczona hipoteką umowną i kaucyjną. Jako właściciel nieruchomości zabezpieczającej kredyt wpisana jest w księdze wieczystej

pozwana – B. G., która jest w związku z tym dłużnikiem rzeczowym. Powód wezwał pozwaną do spłaty zabezpieczonych wierzytelności pismami z dnia 23 października 2014 roku i 24 maja 2022 roku. Jak podniosła strona powodowa, odpowiedzialność dłużnika osobistego z tytułu zaciągniętego kredytu oraz odpowiedzialność dłużnika rzeczowego, którego nieruchomości została obciążona hipoteką dla zabezpieczonego kredytu, jest odpowiedzialnością in solidum, z tym ograniczeniem, że egzekucja prowadzona w stosunku do dłużnika rzeczowego może być skierowana wyłącznie do obciążonej hipoteką nieruchomości. Na dzień 30 września 2022 roku w księgach powodowego banku widnieje wymagalna wierzytelność w łącznej kwocie 781.553,44 złotych na którą składają się: kwota 524.867,32 złote z tytułu wymagalnego kapitału, kwota 7.888,09 złotych z tytułu odsetek umownych zapadłych naliczonych w skali roku od kapitału niewymagalnego i kwota 248.798,03 złotych z tytułu odsetek umownych karnych naliczonych od kapitału wymagalnego. Ograniczenie odpowiedzialności ma oparcie w art. 319 kpc.

Pismem datowanym na dzień 1 grudnia 2011 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. (odpowiedź na pozew k. 78-83 akt sprawy) Pozwana zakwestionowała wymagalność roszczenia powoda w całości, wskazując iż roszczenie to nie zasługuje na uwzględnienie. Jednocześnie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w zakresie odsetek, odsetek karnych i innych świadczeń ubocznych, na wypadek gdyby nie podzielono argumentacji o niewymagalności roszczenia głównego, kwestionując wysokość roszczenia o zapłatę w zakresie odsetek karnych i odsetek wymagalnych podnosząc co do tego roszczenia zarzut przedawnienia. Pozwana w uzasadnieniu swojego stanowiska podniosła, iż nie kwestionuje, że należność powoda została zabezpieczona hipoteką na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej. Jednocześnie podniosła, iż do wniesienia odpowiedzi na pozew powód nie złożył wobec niej oświadczenia o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, zgodnie z którym jeżeli wymagalność wierzytelności hipotecznej zależy od wypowiedzenia przez wierzyciela, wypowiedzenie jest skuteczne względem właściciela nieruchomości niebędącego dłużnikiem osobistym, gdy było dokonane w stosunku do niego. Z tych względów zdaniem pozwanej należność dochodzona pozwem nie jest wymagalna, a tym samym powództwo wobec pozwanej jest przedwczesne. Z kolei oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z dnia 20 sierpnia 2014 roku zostało skierowane tylko do dłużnika osobistego. Natomiast pismo z dnia 23 października 2014 roku wzywające do zapłaty pozwaną zaległości z tytułu kapitału i odsetek nie stanowi oświadczenia o którym mowa w ww. przepisie. Poza tym oświadczenie to odnosi się tylko do części roszczenia dochodzonego pozwem. Pozostała kwota w wysokości 613.624,88 złotych jest wskazana w tym piśmie jako niewymagalna, tym samym powód nie wezwał jej do zapłaty całości kwoty zadłużenia jako wymagalnego. Pismem z dnia 24 maja 2022 roku powód wezwał ją do zapłaty zadłużenia na które składa się kwota główna i odsetki, jednakże nie wskazał od jakiego dnia odsetki te nalicza. Nie informuje jej również w treści tego pisma o wypowiedzeniu umowy. Z tych wszystkich względów pozwana podniosła, iż wobec niej roszczenie nie stało się jeszcze wymagalne. Ponadto niezależnie od powyższego pozwana podniosła, iż zgodnie z art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne. Tym samym pozwana stanęła na stanowisku, iż powód może dochodzić jedynie kwoty 524.847,32 złotych bez odsetek od roszczeń wymagalnych i karnych, stanowiących w istocie świadczenia uboczne wobec należności głównej, tym samym podniosła co do roszczenia w tym zakresie zarzut przedawnienia. Roszczenia banku jako podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą przedawniają się z upływem lat 3. Według powoda rozwiązanie umowy w drodze wypowiedzenia wywołało skutek w dniu 19 września 2014 roku tym samym termin przedawnienia dla należności ubocznych upłynął w dniu 19 września 2017 roku.

W piśmie procesowym z dnia 14 czerwca 2023 roku pełnomocnik powoda podniósł, iż pozwana została powiadomiona o wypowiedzeniu umowy zabezpieczonej hipoteką, której pozwana jest właścicielem, co wypełnia dyspozycję art. 78 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Zdaniem powoda pozwana miała świadomość, że raty kredytu nie są regulowane na bieżąco, co spowodowało wymagalność całej należności poprzez wypowiedzenie umowy kredytu. Z drugiej strony zdaniem strony powodowej wniesienie powództwa i doręczenie pozwu prowadzi do skutecznego wypowiedzenia umowy. Jednocześnie zdaniem strony powodowej niezasadny jest zarzut pozwanej przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem, powołując się na okoliczność, iż nie ma znaczenia do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej hipoteką jak długi czas upłynął od jej przedawnienia. Ponad to powód podniósł, iż wystawiono przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, któremu została nadana klauzula wykonalności

postanowieniem z dnia 11 marca 2025 roku, po czym pomiędzy bankiem a dłużnikiem osobistym zostało podpisane porozumienie dotyczące dobrowolnej spłaty zobowiązania w dniu 15 marca 2015 roku, które zostało podpisane również przez pozwaną. Zdaniem strony powodowej przepis art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece nie ma w niniejszej sprawie zastosowania bowiem termin przedawnienia należności ubocznej jeszcze nie upłynął. (pismo k. 130 – 144 akt sprawy)

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2023 roku pełnomocnik pozwanej podniósł, iż nieruchomości stanowiąca przedmiot zabezpieczenia została sprzedana w toku postępowania egzekucyjnego, nie zostało jednak jeszcze wydane postanowienie o przybiciu i w związku z powyższym strona powodowa wniosła o oddalenie powództwa w całości. (pismo k. 149-150 akt sprawy)

W odpowiedzi na powyższe pismo strona powodowa podniosła, iż powyższy zarzut jest bezprzedmiotowy bowiem pozwana jest dłużnikiem rzeczowym oraz na art. 192 pkt 2 k.p.c. oraz art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. (pismo k. 151-153 akt sprawy)

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umowa kredytu z dnia 24 października 2007 roku nr (...) została zawarta pomiędzy (...) Bank (...) w W. i G. G. (2) na kwotę 680.000 złotych, z przeznaczeniem na całkowitą spłatę pożyczki hipotecznej udzielonej przez (...) BANK S.A. z siedzibą w W., oddział w W. ul. (...) na podstawie umowy nr (...) z dnia 22 czerwca 2006 roku i refinansowanie kapitału zainwestowanego w nieruchomości zabudowaną budynkiem mieszkalnym działka gruntu nr (...) powierzchni 505 m⁽²⁾, położoną w W., przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, XV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) stanowiącą własność kredytobiorcy. Ustalono, iż kredyt wraz z odsetkami spłacany będzie w 348 ratach miesięcznych w wysokości określonej w harmonogramie spłat. Ustalono, iż docelowym zabezpieczeniem spłaty kredytu będzie obciążające prawo do nieruchomości, posiadające najwyższe pierwszeństwo, zaś wobec siebie posiadające równe pierwszeństwo hipoteki zwykłej w kwocie 680.00 złotych zabezpieczającej spłatę kapitału kredytu i hipotek i kaucyjnej do kwoty 340.00 złotych zabezpieczająca spłatę odsetek i innych należności banku wynikających z umowy. (umowa k. 16-19 akt sprawy)

Kwota kredytu została wypłacona kredytobiorcy w całości zgodnie z postanowieniami umowy na wskazane rachunki bankowe. (wnioski i wypłatę i potwierdzenie przelewów k. 24-29 akt sprawy)

Pismem z dnia 22 lipca 2014 roku bank (...) S.A. z siedzibą w W. wezwał G. G. (2) do zapłaty zaległości w spłacie kredytu. (wezwanie k. 30, potwierdzeni odbioru k. 30v-31 akt sprawy)

Pismem z dnia 20 sierpnia 2014 roku bank (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedział G. G. (2) umowę nr (...) zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. (pismo k. 32, potwierdzenie odbioru k. 33-34 akt sprawy)

Właścicielem nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) o nr KW nr (...) jest B. G., która nabyła tę nieruchomości na podstawie umowy darowizny z dnia 11 stycznia 2011 roku. (księga wieczysta k. 35-39 akt sprawy) Przedmiotowa nieruchomości jest obciążona hipoteką umowną zwykłą do kwoty 680.000 złotych z tytułu umowy kredytu na warunkach określonych w umowie kredytu nr (...) i hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 340.000 złotych z tytułu odsetek i innych należności ubocznych wynikających z umowy kredytu nr (...), obie hipoteki na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. (księga wieczysta k. 35-39 akt sprawy)

Pismem z dnia 23 października 2014 roku B. G. została wezwana do zapłaty, jako dłużnik rzeczowy banku z tytułu hipoteki stanowiącej zabezpieczenie spłaty wierzytelności banku wynikających z umowy kredytu nr (...), tytułem wymagalnych należności banku wynikających z umowy, łącznej kwoty 10.206,45 złotych na która składają się kapitał w wysokości 3.970,46 złotych, odsetki zaległe – 6.207,28 złotych i odsetki karne w wysokości 28,71 złotych. Jednocześnie bank poinformował wzywaną, iż brak zapłaty tej kwoty do dnia 31 października 2014 roku, spowoduje postawienie

umowy w stan wymagalności i wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W związku z powyższym po 31.10.2014 roku umowa ulegnie rozwiązaniu i cała wierzytelność stanie się wymagalna w całości. Na dzień sporządzenia pisma wierzytelność niewymagalna wynosiła łącznie 613.624,88 złotych z tego kwota kapitału wynosi 612.750,86 złotych, odsetki bieżące wynoszą – 874,02 złotych. W załączeniu do pisma załączono wypowiedzenie umowy skierowane do kredytobiorcy i przedsądowe wezwanie do zapłaty (wezwanie do zapłaty k. 40, potwierdzenie odbioru k. 41-42 akt sprawy)

Pismem datowanym na dzień 24 maja 2022 roku, doręczonym pozwanej 26 maja 2022 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia kwoty 766.580,12 złotych, pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego. Na zadłużenie składało się: kapitał wymagalny – 524.867,32 złotych, odsetki wymagalne – 7.888,09 złotych, odsetki karne – 233.824,71 złotych. (pismo k. 43-44, potwierdzenie odbioru k. 45 akt sprawy)

W dniu 30 września 2022 roku wystawiono wyciąg z ksiąg bankowych gdzie wskazano, iż na dzień 30 września 2022 roku widnieje wymagalna wierzytelność banku w łącznej wysokości 781.553,44 złotych, na którą składają się 524.867,31 złote – z tytułu kapitału wymagalnego, 7.888,09 złotych z tytułu odsetek umownych zapadłych naliczonych w skali roku od kapitału niewymagalnego wyliczonych zgodnie z załączoną tabelą i 248.798,03 z tytułu odsetek umownych karnych naliczonych w skali roku od kapitału wymagalnego zgodnie z załączoną tabelą nr 2. (wyciąg z ksiąg bankowych k. 46-48 akt sprawy)

W dniu 21 stycznia 2018 roku został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) w którym wskazano, iż z tytułu zabezpieczenia hipoteką umowną i hipoteką kaucyjną, bankowi przysługuje wobec B. M. G. wymagalne roszczenie o zapłatę kwoty 635.204,78 złotych, na która składają się 616.721,32 złotych z tytułu kapitału kredytu zapadłego w dniu 4 listopada 2014 roku, 7.888,09 złotych z tytułu odsetek umownych zapadłych, naliczonych w skali roku od kapitału niewymagalnego według stopy oprocentowania 3,95% w okresie od dnia 10 lipca 2014 roku do dnia 3 listopada 204 roku i kwota 10.595,37 złotych z tytułu odsetek umownych karnych naliczonych w skali roku od kapitału wymagalnego według stopy oprocentowania 7,90% w okresie od dnia 9 września 2014 roku do dnia 20 stycznia 2015 roku. Jednocześnie w dokumencie tym stwierdzono, iż dalsze odsetki karne w wysokości 7,90% naliczane są od 20 stycznia 2015 roku od kwoty głównej. (bankowy tytuł egzekucyjny k. 135 akt sprawy)

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi w Warszawie nadał klauzulę wykonalności ww. tytułowi bankowemu egzekucyjnemu. (postanowienie k. 137 akt sprawy)

W dniu 10 lutego 2016 roku pomiędzy bankiem a dłużnikiem osobistym zostało zawarte porozumienie dotyczące dobrowolnej spłaty zobowiązania z tytułu umowy kredytu nr (...), w celu umożliwienia dobrowolnej spłaty przez kredytobiorcę zadłużenia oraz doprowadzenia do restrukturyzacji kredytu. W preambule porozumienia stwierdzono, iż kredyt jest całkowicie wymagalny, został nadany przeciwko kredytobiorcy bankowy tytuł egzekucyjny, a dłużnik zadeklarował miesięczną spłatę zadłużenia w wysokości po 1.000 złotych. W § 4 porozumienia strony ustaliły, iż spłaty kredytobiorcy będą zaliczane w całości na kapitał. Strony ustaliły, że porozumienie obowiązuje przez okres 1 roku (§6 porozumienia), a w przypadku braku spłaty według zasad określonych w porozumieniu, skutkuje wypowiedzeniem porozumienia z 14 dniowym terminem wypowiedzenia. (§ 8 porozumienia). Zgodnie z § 11 porozumienia, zawarcie porozumienia nie stanowi odnowienia zobowiązania w rozumieniu art. 506 k.c. (porozumienie k. 138-141 akt sprawy)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionował żadna ze stron, a brak było podstaw do ich kwestionowania przez sąd z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Strona pozwana nie kwestionowała, że należność powoda została zabezpieczona hipoteką na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej, jednocześnie podważała zasadność powództwa wnosząc o jego oddalenie powołując

się na niewymagalność roszczenia jak i jego przedawnienie. Strona pozwana nie kwestionowała wysokości kwot dochodzonych pozwem.

Strona powodowa żądanie pozwu opierała na odpowiedzialności rzeczowej pozwanej i zabezpieczenia długu hipoteką ustanowioną na nieruchomości pozwanej co zostało potwierdzone wpisem widniejącym w księdze wieczystej. Strona pozwana nie kwestionowała wysokości roszczenia dochodzonego pozwem, podważała między innymi wymagalność roszczenia. Co do tego zarzutu należy zgodzić się ze stanowiskiem strony powodowej, iż jest on niezasadny. Zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece jeżeli wymagalność wierzytelności hipotecznej zależy od wypowiedzenia przez wierzyciela, wypowiedzenie jest skuteczne względem właściciela nieruchomości niebędącego dłużnikiem osobistym, gdy było ono dokonane w stosunku do niego.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż po wypowiedzeniu umowy dłużnikowi osobistemu przez bank, pozwana została poinformowana o zaległościach, wezwana do zapłaty, jak również doręczono jej odpis pisma wypowiadającego umowę kredytu dłużnikowi osobistemu (k. 40 akt sprawy). W tym miejscu należy zgodzić się ze stanowiskiem strony powodowej, opierającej się również na orzecznictwie, iż wymóg przewidziany w art. 78 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece został spełniony.

Zgodnie z art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnień wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne.

Mając powyższe na względzie należy zgodzić się z zarzutem strony pozwanej, iż powód może dochodzić jedynie kwoty 524.847,32 złotych bez odsetek od roszczeń wymagalnych i karnych, stanowiących w istocie świadczenie uboczne wobec należności głównej. Roszczenia banku jako podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą przedawniają się z upływem lat 3. (art. 118 k.c.) Według powoda rozwiązanie umowy w drodze wypowiedzenia wywołało skutek w dniu 19 września 2014 roku, tym samym termin przedawnienia dla należności ubocznych jak twierdzi strona pozwana upłynął w dniu 19 września 2017 roku. Jednocześnie na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy przyjmując, iż do przerwania biegu przedawnienia doszło poprzez nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu postanowieniem z dnia 24 lutego 2015 roku, to przy braku informacji co do toczącego się na jego podstawie postępowania egzekucyjnego, na podstawie art. 118 k.c. należy przyjąć, iż doszło do trzyletniego terminu przedawnienia od nadania klauzuli temu tytułowi.

Co do porozumienia zawartego pomiędzy bankiem a dłużnikiem osobistym, podpisanym przez pozwaną jako dłużnikiem rzeczowym, to z jego treści wynika, iż nie stanowi ono odnowienia zobowiązania, a zabezpieczenia spłaty kredytu ustanowione na podstawie umowy kredytu pozostają bez zmian. Poza dokumentem stanowiącym treść porozumienia brak jest jakichkolwiek informacji, czy porozumienie to zostało zrealizowane, w jakim zakresie, a jeśli nie to czy zgodnie z jego ustaleniami zostało wypowiedziane. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, iż porozumienie to miało wpływ na bieg terminów przedawnienia.

Strona pozwana w toku postępowania podniosła, iż w toku postępowania przedmiotowa nieruchomość została zbyta. Po pierwsze do zamknięcia rozprawy strona pozwana nie wykazała, iż do skutecznego zbycia doszło. Niezależnie od tego zarzut ten był nieskuteczny mając na uwadze treść art. 192 pkt 3 k.p.c. i z art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece zaspokojenie wierzyciela hipotecznego z nieruchomości następuje według przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, chyba że z nieruchomości dłużnika jest prowadzona egzekucja przez administracyjny organ egzekucyjny, jeżeli jednak wierzyciel nie dysponuje tytułem wykonawczym to konieczne jest wytoczenie powództwa.

Na podstawie art. 319 k.p.c. zgodnie z żądaniem pozwu orzeczono o ograniczonej odpowiedzialności pozwanej do wysokości hipoteki zabezpieczającej wierzytelność powoda.

Kwota należności głównej obciąża pozwaną jako dłużnika rzeczowego, a zobowiązanie z tego tytułu, niezależnie od jego przedawnienia, ma charakter bezterminowy, tym samym roszczenie staje się wymagalne po wezwaniu dłużnika

do jego zapłaty (art. 455 k.c.). Z tych względów na podstawie art. 481 § 1 k.c. orzeczono o odsetkach zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od jego wniesienia, bowiem pozwana pismem z dnia 24 maja 2022 roku, doręczonym w dniu 26 maja 2022 roku została wezwana do zapłaty zadłużenia, tym samym roszczenie w dacie wniesienia pozwu było już wymagalne.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w pkt I i II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. biorąc pod uwagę wysokość kwoty żądanej pozwem i wysokość uwzględnionego żądania, co dało podstawę do ustalenia, iż powód wygrał proces w 67%, a pozwana w 33% i pozostawiono rozliczenie kosztów postępowania po uprawomocnieniu się orzeczenia referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 k.p.c.

SSO Ewa Ligoń-Krawczyk